

## A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Gál Sándor ügyvéd (7623 Pécs, Szilágyi Dezső u. 17.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Soós Tamás ügyvéd (7621 Pécs, Király u. 10. - Boltív köz 2.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 24.530.420 forint kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 14.G.20.802/2007/11. számú ítélete ellen a felperes 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### I n d o k o l á s

A felperes keresetében 24.530.420 forint kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Az alperes kérte, hogy a bíróság a keresetet utasítsa el, és kötelezze a felperest a benyújtott megbízási szerződésben kikötött 800.000 forint + ÁFA összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 960.000 forint perköltséget. Az alperest képviselő ügyvéd munkadíját az elsőfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes és jogi képviselője között létrejött megállapodás figyelembe vételével állapította meg.

Az ítélet ellen a felperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, a felperes által fizetendő perköltség összegét 480.000 forintra szállítsa le. Arra hivatkozott, hogy a „32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (3) bekezdése” szerint az ügyvédi munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részéről szükséges lett volna a mérséklési joggal élni, mivel az alperes jogi képviselőjének tevékenysége nem áll arányban a részére megítélt ügyvédi munkadíj összegével.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj megfizetésére. A 2. § (2) bekezdése szerint a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. 9. § (2) bekezdése szerint az ügyvédi megbízási díj szabad megállapodás tárgya. Erre tekintettel a fél jogi képviselőjével bármilyen összegű munkadíjban megállapodhat, de az eltúlzottan magas munkadíjat még pernyertessége esetén sem háríthatja át teljes egészében a pervesztes félre. Az ügyvédi munkadíj általában a pertárgy értékéhez igazodik figyelemmel arra, hogy a magasabb pertárgy érték általában nagyobb ügyvédi felelősséggel jár együtt. Ezért a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összegét a pertárgy értékének arányában állapítja meg. Jelen esetben azonban az elsőfokú bíróság az alperes részére járó perköltséget az IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg, ezért a másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj arányban áll-e a pertárgy értékével, és a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A megbízási szerződésben a szerződő felek 800.000 forint + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjat kötöttek ki. Ez az összeg alacsonyabb, mint az IM rendelet 3. § (2) bekezdés d) pontja alapján megállapítható összeg, a pertárgy értékének 3,26 %-a. Az alperes jogi képviselője a perben részletes írásbeli ellenkérelmet nyújtott be, és három tárgyaláson jelent meg, mindezek alapján megállapítható, hogy a kikötött ügyvédi munkadíj nem eltúlzott. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján fellebbezett részében helybenhagyta, és az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

P é c s, 2008. június 2.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró